

[Veistrup.]

Afgørelse, er efter min Opfattelse et Forslag, som skulde kunne tilfredsstille alle frisindede og demokratisk tænkende Mennesker, samtidig med at det rent sagligt og rent praktisk lægger et godt og solidt Grundlag for Samfundets politiske Arbejde baade nu og i den kommende Tid. Det er i alleregentligste Forstand en frisindet og folkelig Forfatning, hvis Grundlag er det mange Gange fremførte: een Vælgerklasse og eet Valg. Det giver enhver hæderlig Mand og Kvinde uden Indskrænkning af nogen Art Ret til at tale med om Samfundets Anliggender. Derfor vil det ogsaa ganske sikkert kalde paa Ansvarsfølelsen hos den enkelte paa en ganske anden Maad end hidtil, og samtidig vil det kalde paa Ungdommen, ikke alene ved at ligestille den med den Ungdom, som findes i vore Nabolande, skønt ogsaa det har Værdi, naar nordisk Ungdom samles, at de da kan samles under lige Vilkaar, men først og fremmest fordi det vækker Ungdommens Interesse for vore hjemlige Samfundsanliggender. Det er dog Ungdommen, som til syvende og sidst skal bære Danmark ud i Fremtiden.

Forslaget indeholder en Mængde Bestemmelser, som jeg omtalte under Sagens første Behandling, og som jeg ikke skal gentage. Det sikrer efter min Opfattelse en sund og fornuftig Udvikling af vore politiske Forhold. Det lægger Magt og Ansvar paa det eneste Sted, hvor Magt og Ansvar bør ligge, nemlig hos Landets ansvarlige og politiske Regering og de Partier, som bærer denne Regering.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til det, som blev fremsat af de ærede Medlemmer, der hidtil har haft Ordet. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) begyndte med at fortælle, at det var en alvorlig Stund for det høje Landsting. Det skulde det ærede Medlem have tænkt paa noget før, at der var en Mulighed for Ændring af det Landsting, som vi har haft indtil denne Dag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har kendt sin Besøgelsestid. Hvis han havde gjort det, var han sammen med sit Parti gaaet ind i Forhandling med os for lang Tid siden i Stedet for pure at afvise alt, hvad der hedder Forhandling paa et Tidspunkt, da der var fremsat et Forslag af ganske samme Karakter som det, vi behandler her i Dag.

Det ærede Medlem lyste efter en Begrundelse for Afskaffelsen af Landstinget, og han mente, det var meget vanskeligt at give en saadan Begrundelse, da Landstinget

altid havde været arbejdsdygtigt. Ja, hvis Landstinget havde indskrænket sig til at være et Arbejdsting, et Ting, som beskæftigede sig med de Sager, der kom tit at foreligge paa Rigsdagen, kunde det ærede Medlem have haft Ret. Men saadan ligger det jo ingenlunde. Landstinget blev tværtimod, i Kraft af de Kauteler, som blev indsat i Grundloven af 1915, gjort til et rent politisk Ting, og som et saadant har det optraadt den ene Gang efter den anden og hindret Gennemførelse af de Sager, som man fra Demokratietets Side ønskede gennemført. Det forbyder mig derfor, at det ærede Medlem kan staa op og sige, at det er et Arbejdsting.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at dette Forslag ikke kan vedtages endeligt paa Rigsdagen, idet der er givet *Vælgerne* en særlig Plads, og det ærede Medlem havde det Haab og den Tro, at de vilde afvise det nye, man her kommer med. Jeg finder det ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem kan mene, at dette her er noget nyt. Nej, Kravet om den almindelige Valgret, som jeg antager, at det ærede Medlem har kendt fra sin pureste Ungdom, er et gammelt Krav. Det er det, man her ønsker opfyldt, og som forhaabentlig nu stunder mod sin Opfyldelse.

Dernæst vil jeg sige det ærede Medlem Tak for den rørende Omhu, hvormed han omtalte Det radikale Venstre. Jeg er dybt bevæget over den Venlighed, han viser os den ene Gang efter den anden, og jeg skal ved Lejlighed paaskønne det. Men jeg gad nu vide, om det ærede Medlem ikke har nok at gøre med sine egne Forhold rundt omkring, saa at han ikke behøver at beskæftige sig alt for meget med Det radikale Venstres. Det ærede Medlem er uden Tvivl i Besiddelse af et stærkt følsomt Gemyt, men jeg synes alligevel ikke, det var særlig paakrævet at give det Udtryk ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem erklærede, at vi maaske nok kunde have samlet os om et Forslag, hvis Regeringspartierne havde været villige til at bringe Ofre paa Enighedens Alter. Jeg har den ene Gang efter den anden fremført, hvordan vi har søgt at imødekomme Venstre. Vi begyndte først med Etkammerssystemet, men Venstre sagde: Nej, vi vil have Tokammerssystem. Da vi saa kom med Forslag om Tokammerssystem, sagde Venstre: Nej, vi vil have Etkammer. Med andre Ord: det var ligegyldigt, hvordan vi stillede os; enten vi sagde Etkammer, eller vi sagde Tokammer, saa sagde Venstre: Det kan vi ikke være med til. Derfor var det noget vanskeligt for os at komme paa